

компаніями, оскільки вони є найбільш захищеними та перспективними, а питання інтеграції в європейську економіку стоїть все гостріше.

Отже, враховуючи дану ситуацію, експерти визначають скорочення ВВП України до 50%. Це звісно дуже багато, однак не так страшно враховуючи подальшу економічну допомогу від країн партнерів. Основним же завданням є збереження максимальної кількості підприємств, що надалі дозволить досить швидко відновити національну економіку.

Література

1. *Global Business Strategies in Crisis: Strategic Thinking and Development (Contributions to Management Science) 1st ed. 2017 Edition, Kindle Edition by Ümit Hacıoğlu (Editor), Hasan Dinçer (Editor), Nihat Alayoğlu (Editor). 632p.*

2. *Krisenmanagement in Projekten: Handeln, wenn Probleme eskalieren (German Edition) 3., neubearb. u. erw. Aufl. 2010 Edition German Edition by Michael Neubauer. 296p.*

3. Моженков В.Н. Эффективный или мертвый. 48 правил антикризисного менеджмента // Манн, Иванов і Фербер. –2020.–304с.

УДК 330

ЧИГБО ЧИМА, магістрант.

*Наук. керівник - О.В. Комеліна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри менеджменту і логістики,*

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ АКТИВНІСТЮ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Розроблення ефективної стратегії управління інноваційною активністю сучасного підприємства вимагає створення ефективного методичного підходу щодо визначення його інноваційних пріоритетів та напрямів. Інноваційна активність є показником готовності підприємства до змін та формування нових конкурентних переваг. Цей показник свідчить про можливість підприємства до впровадження інновацій за умов мінливого зовнішнього середовища та обмежених ресурсів (Балабанов, 2000). Інновації перетворюються у системні чинники економічного зростання підприємства, підвищення конкурентоспроможності будь-якої країни (Karagiannis et al., 2017, Drosos et al., 2017). При організації корпоративної інноваційної діяльності менеджмент стає невід'ємною його частиною, оскільки управління стає дедалі важливішим інструментом для покращення конкурентоспроможності різноманітних суб'єктів господарювання, ефективним джерелом їхнього успіху, підвищення прибутковості, інвестиційної та ринкової привабливості (Ендовицький і Гіляровська, 2003)

Складною проблемою залишається розроблення методичних підходів щодо оцінювання ефективності інноваційної діяльності та на цій основі

обґрунтування пріоритетів та напрямів стратегії його інноваційного розвитку (рис.1).

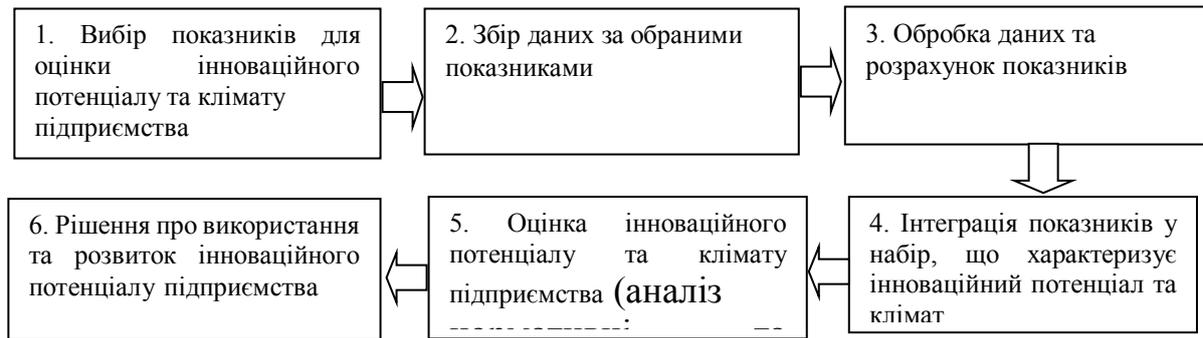

Рис. 1. Алгоритм дослідження інноваційного клімату, інноваційного потенціалу та результативності інноваційної діяльності підприємства

Такий методичний підхід має включати певний алгоритм та сукупність показників (якісних та кількісних), що водночас можуть характеризувати інноваційний клімат, інноваційний потенціал та результативність інноваційної діяльності підприємства. У кожній з виділених груп необхідно враховувати параметри зовнішніх і внутрішніх факторів впливу на результативність інноваційної діяльності підприємства та успішність стратегії її реалізації. Така інформаційна база дозволяє вибрати пріоритетні цілі стратегічного розвитку, а також визначити напрями вдосконалення механізмів їх досягнення на різних рівнях системи управління, забезпечує постійний моніторинг стану інноваційного потенціалу підприємства. Запропонований підхід можна розглядати як комплексний, що відповідає принципам програмно-цільового управління ефективністю інноваційної діяльності підприємства.

До напрямів подальших досліджень слід віднести розширення показників оцінки ефективності інноваційної діяльності, що включають параметри зовнішнього середовища, а також їх деталізацію для конкретних рівнів управління. Певні труднощі щодо відбору показників виникають через те, що зовнішнє середовище мінливе, проте така інформаційна база сприятиме підвищенню рівня обґрунтованості управлінських рішень у питаннях інноваційної діяльності. На основі вивчення теоретико-методологічних аспектів управління інноваціями підприємство може розробити ряд самостійних кроків, які можна використовувати на практиці.

Література

1. I. Piiurenko, A. Kaplina, S. Droblyazko. *Innovative Development Strategies of the Enterprises of Hospitality Sphere*. URL: <https://www.researchgate.net/publication/345714929>